

Stanowisko Związku Miast Polskich
w sprawie sytuacji polskiego ciepłownictwa

Zarząd Związku zapoznał się na swoim posiedzeniu w marcu br. z sytuacją sektora ciepłowniczego, którą przedstawił – na wniosek miast członkowskich – Prezes Izby Gospodarczej **Ciepłownictwo Polskie**.

Zarząd z niepokojem przyjął informacje, z których wynika, że szybko rosnące ceny uprawnień do emisji CO₂ powodują szybki wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw ciepłowniczych, zapewniających zaopatrzenie mieszkańców naszych miast w energię ciepłą i ciepłą wodę. Na to nakładają się dodatkowo skutki zaniechania systemowych zmian w obecnym modelu regulacji cen i stawek opłat (rozporządzenie „taryfowe” jest co prawda często nowelizowane, ale utrzymywany od wielu lat anachroniczny sposób kształtowania cen w ciepłownictwie nie uwzględnia zmian w polityce energetycznej Polski i UE ani aktualnych trendów ekonomicznych).

Trzeba podkreślić, że obecny stan lokalnego ciepłownictwa w Polsce w zasadzie uniemożliwia podejmowanie koniecznych inwestycji modernizacyjnych, a skutki coraz wyraźniej widocznych tendencji spekulacyjnych na uwolnionym rynku uprawnień zagrażają nawet egzystencyjnym podstawom sektora.

Niedawno, Minister Klimatu i Środowiska, argumentując konieczność zmian legislacyjnych, uznał (inaczej niż w gospodarce odpadami¹), że trzeba uwzględnić „duże, niezaplanowane koszty zakupu uprawnień do emisji przez skorygowanie przychodów przedsiębiorstwa, bowiem koszty zakupu uprawnień do emisji CO₂ są bezsprzecznie kosztami uzasadnionymi”. Dodał, że brak zgody na wzrost cen ciepła „**może być przyczyną postawienia przedsiębiorstw w stan upadłości**”, w wyniku czego może być zagrożone bezpieczeństwo energetyczne odbiorców ciepła i mieszkańców w gospodarstwach domowych”.

Naszym zdaniem, przedsiębiorstwa ciepłownicze wnoszą opłaty za uprawnienia do emisji dwutlenku węgla w praktyce do **budżetu państwa. Pieniądze te, zamiast służyć do modernizacji polskiej energetyki, są wydawane na różne, całkowicie dowolne cele**, stanowiąc swoisty „podatek CO₂”. W państwie rządowym odpowiedzialnie, z uwzględnieniem stanu krajowej energetyki, środki te powinny w całości być kierowane na jej modernizację, zwłaszcza mającą na celu wzrost efektywności i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych. W roku bieżącym spodziewane są – według różnych szacunków – wpływy budżetu państwa z tego tytułu na poziomie co najmniej **kilkunastu miliardów złotych**.

Domagamy się:

- a) przeznaczenia całości wpływów ze sprzedaży uprawnień do emisji w roku 2021 na modernizację energetyki, **w tym ciepłownictwa**, co z jednej strony **ograniczy wzrost cen ciepła dla mieszkańców**, a z drugiej **umożliwi podjęcie niezbędnej modernizacji sektora**,
- b) jak najszybszego uchwalenia ustawy tworzącej **Fundusz Modernizacji**, co zapewni wreszcie przeznaczenie środków z tego źródła na cele, które przyswiecały utworzeniu systemu ograniczania emisji CO₂ przez UE.

Jednocześnie oczekujemy, że sytuacja polskiego ciepłownictwa będzie w najbliższym czasie tematem merytorycznej debaty na Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, z udziałem Ministra Klimatu i Środowiska, Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz przedstawicieli Izby Gospodarczej **Ciepłownictwo Polskie**, której ponad połowę członków stanowią komunalni wytwórcy ciepła. Mamy nadzieję, że wspólnie uda się wypracować takie rozwiązania, które uchronią mieszkańców naszych miast przed nadmiernym wzrostem cen.

Za Zarząd Związku
(-) Zygmunt Frankiewicz
PREZES ZWIĄZKU

¹ Ten sam Minister Klimatu i Środowiska uznał niedawno, że rosnące lawinowo koszty zagospodarowania odpadów komunalnych są nieuzasadnione i że trzeba bronić mieszkańców przed wzrostem opłat za zagospodarowanie śmieci, poprzez ustanowienie całkowicie arbitralnych i niesprawiedliwych limitów wysokości tych opłat (patrz: odrębne stanowisko ZMP w tej sprawie).